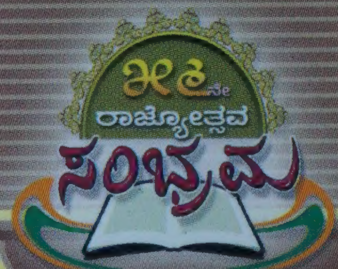
ಭೂಮಿ-ಬದುಕು

ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಸಪ್ನ

ಭೂಮಿ-ಬದುಕು

ಭೂಮಿ-ಬದುಕು

ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಸಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್®

3ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 009
ದೂರವಾಣಿ : 40114455

BHOOMI-BADUKU : A collection of poems by **Sri Chennaveer Kanavi,** published by **Sapna Book House (P) Ltd.**, R.O. # 11, 3 Main Road, Gandhinagar, Bangalore-560 009, Tel. : 40114455.
[K.B. 191

ISBN : 978-81-280-2002-5

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ನವೆಂಬರ್ 2012

ಪುಟಗಳು : viii+41=49	ಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ : 1000
ಬೆಲೆ : ₹ 30/-	Paper Used : 15.5 Kg (80 gsm) D/C N.S. Maplith
	Book Size : 1/8th Crown

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಬುಕ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್
ನಂ. 13, ಕುಮಾರ ಪಾರ್ಕ್ ಈಸ್ಟ್
ಹೈಗ್ರೌಂಡ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು – 560 001

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ : ಶ್ರೀಪಾದ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ : ವಚನ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ಧಾರವಾಡ

ಮುದ್ರಣ : ಪ್ರಿಂಟೆಕ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಅರಿಕೆ

ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 'ನೀವೇ ಪ್ರಮಾಣು' ಸಂಗ್ರಹ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇದುವರೆಗೆ ಬರೆದ ಕೆಲವೇ ಕವಿತೆಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಈಗಲೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್‌ನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಆರ್. ದೊಡ್ಡೆಗೌಡರ ಪ್ರೀತಿಯ ಒತ್ತಾಯವೇ ಕಾರಣವಾಗಿ ಈ ಕೃತಿ ಓದುಗರ ಕೈ ಸೇರುತ್ತಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದಂದು ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಲೇಖಕರ ಒಂದೊಂದು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದು, ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಈ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಅದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಅದರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾಳಜಿಯ ದ್ಯೋತಕವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ಸುನೀತಗಳು. ಇನ್ನುಳಿದವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಚಿಂತನೆಯ ಸ್ವಂತಿಕೆಯ ಹೊಳಹುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅನುವಾದಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಎಡೆಗೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದ ವಿಮರ್ಶಕ ಡಾ. ನರಹಳ್ಳಿ ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ 'ಸಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್'ನ ಶ್ರೀ ನಿತಿನ್ ಷಾ ಅವರಿಗೆ, ಇದರ ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ ಮಾಡಿದ ಧಾರವಾಡದ ವಚನ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ ಅವರಿಗೆ, ಮುದ್ರಣ ಕೈಕೊಂಡ ಪ್ರಿಂಟೆಕ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಇವರಿಗೆ, ಅಂದವಾಗಿ ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಪಾದ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

–ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಪರಿವಿಡಿ

ಅನಿಸುವದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ

ಅನಿಸುವದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ : ಉದಾತ್ತತೆಯ ಉದ್ರೇಕ-
    ಕಿಂತಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನವೆ ಮೋಹಕವೆಂದು.
    ದೋಷ-ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ತುಸು ಅಡ್ಡ ನಡೆ-ನುಡಿ, ಕುಂದು-
ಇದರೆದುರು ಘನತೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಹೇರಿದ ಲೋಕ
ಶುದ್ಧ ನೀರಸ. ಪಾಪಗೈದಿಲ್ಲವೆನುವ ಸಂತ -
    ನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥೆ ಕೆರಳುವುದೆ? ನಮಗಿರುವ ಆಕರ್ಷಃ
    ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಂಬದ್ಧತೆ, ಅಸಾಂಗತ್ಯದ ಹರ್ಷ.
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮೆದುಳು ಪ್ರತಿವರುಷ ಹಾದಿಗೆ ಹೊಸತ
ಸಂಕಲ್ಪಿಸದು. ಹಿಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸುವ ಛಲಕೆ
    ಯೋಜನೆಯ ವಿವರ ಜಾಹೀರಾತಿನಲಿ ಬರಲು
    ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಕಾಣಿಸದು. ಸೇನಾಪತಿಗೆ ಗೆಲವು
ಮೊದಲೆ ನಿಶ್ಚಿತವೆನಿಸೆ ಯುದ್ಧಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಕೆ.
    ಭವಿಷ್ಯಕೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ, ಚಂಚಲತೆ, ಮೊಂಡುತನ -
    ಇತ್ಯಾದಿಯಲ್ಲೆ ಮಾನವ ಮನದ ಸಂಚಲನ.

■

ಹೊಂದೊಡಿಗೆ

ಅಡ್ಡಮಳೆಗೆ ಹರಗಿ ಹಸನಾದ ಹೊಲದ ಒಡ್ಡು
    ಒಡೆಯದ ಹಾಗೆ, ಹೊಳಗಟ್ಟೆಯಲಿ ರಾಡಿ ನೀರಿಗೆ
    ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದದ್ದು ತಿಳಿಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ
ತಳಮಳವೆ. ತಾಳ್ಮೆಯೇ ಇರುಳ ಹಗಲಾಗಿಸಿತು.
ಆಚೆ ನೋವಿನ ಬಂಡೆ, ಈಚೆ ಪ್ರೀತಿಯ ದಂಡೆ
    ನಡುವೆ ತಿಳಿಗೊಳದಲ್ಲಿ ಜೋಡು ತಾವರೆ ಮೊಗ್ಗೆ
    ಮೆಲ್ಲಗರಳುತ ಕರುಳ ಕಾಪಾಡಿತ್ತು ಕವಿತೆ.
ಅಂತರಂಗದ ಮಹಾಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಾಚೆ
ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಗು, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಂಧ
    ಹಗಲು ಇರುಳೂ ಮಾತೃ ವಾತ್ಸಲ್ಯಧಾರೆ -
    ಪೊರೆವಂತೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆ.
ಹಾಡು ಮರೆಯದ, ತನ್ನ ಜಾಡು ತೊರೆಯದ ಬಂಧ.
    ಭೂತ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದನನ್ಯತೆಗೆ
    ವರ್ತಮಾನದಲಿ ಸದ್ವರ್ತನೆಯ ಹೊಂದೊಡಿಗೆ.

---

* ಕವಯಿತ್ರಿ ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ ಅಭಿನಂದನ : ೨೦೦೭

...ಕೃಷ್ಣ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರಿಗೆ

ಕೈ ಕುಲುಕಿ, ಮೈದಡವಿ, ನಗುಮೊಗದ ಮಾರ್ದವತೆ
ಅಂತರಂಗವ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಬಂದನಂತರವೆ
ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಮಾತುಕತೆ. ವರ್ತಮಾನಕೆ ಬರವೆ?
ಈ ನಿಮ್ಮ ನಡತೆಯೇ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕವಿತೆ;
ಗೆಳೆತನಕೆ ಚಿರಂತನ ಒರತೆ. ಬಗಲ ಚೀಲಕೆ
ಸೊಗಸು: ಸರಳ ನಡೆ, ದೇಸಿಯಲಿ ಚಿಂತನಶೀಲ
ಮನಸು. ಹೊತ್ತ ಹೊಣೆಗಳ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಚೊಕ್ಕಟ -
ಗೊಳಿಸಿ ಈಡೇರಿಸುವ ಕನಸು. ಬಂದವರ ಕೈಗೆ
ಹೊಸತೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ನೀಡಿ ಹಸಿವು, ನೀರಡಿಕೆ
ಹಿಂಗಿಸುವ ಸಂಗಾತಿ. ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೊಂದು
ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಮೋಡಿ. ಗಾಂಧಿ ತತ್ವದಿ ಮಿಂದು
ಸೇವೆಗೆ ಸ್ವಯಂಸಿದ್ಧ; ಪೊರಕೆ ನೀಡಿದ ಹರಕೆ.
ರಾ. ಹ. ದೇ. ಅಜ್ಜನುಜ್ವಲ ದೀಪ: ಕನ್ನಡ ಗುಡಿ
ಮೊಮ್ಮಗನ ಹಣತೆಗೂ ಅದೇ ಬೆಳಕಿನ ಕುಡಿ.

■

* ಪ್ರೊ. ಕೆ. ಎಸ್. ದೇಶಪಾಂಡೆ ; ಅಜಿರ ಅಭಿನಂದನ (೨೦೦೮)

ಕವಿಮಿತ್ರ ಜಿನದತ್ತರಿಗೆ

ನುಡಿಗೆ 'ನೀಲಾಂಜನ'ವ ಮುಡಿಸಿ ಅಡಗಿದ ಕವಿತೆ -
ನ್ಯಾಯ-ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳವ ಹಾಯ್ದು
ತಳ್ಳಂಕಗೊಳ್ಳದೆಯೆ ಗಂಧ ಬರುವೊಲು ತೆಯ್ದು
ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಅರಳಿದ್ದು ಚರಿತೆ.
'ಮಾಗಿ' ಮುಗಿ'ದೊಳ ಮಳೆ'ಗೆ ಬೇರು ತಣಿಸಿದ ಚೈತ್ರ
ಹೊಸ ಹೂವ 'ಬೊಗಸೆಯಲಿ ಬೆಳಕು' ಹಿಡಿಯುವ ತವಕ
'ಹೆಜ್ಜೆ ಸಾಲಿ' ನಲಿ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟುವ ಗಮಕ-
ಅನುಭವವ ಹಿಂಜಿ ಹೊಸಬತ್ತಿ ಹೊಸೆಯುವ ತಂತ್ರ ;
ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಉದುರದು ಮಾವು : ಅದು ಮರದ ಸೊತ್ತು.
ಅದಕೆಂದೆ ಪಾಡಿಗೆ ಬರಲು ಅಡಿಗೆ ಹಾಕುವದು
ಹಣ್ಣಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಬಂದಂತೆ ರುಚಿ ನೋಡುವದು.
ಸಮಗ್ರವೆಂದರೂ ಸವಿಯುವದು ಒಂದೊಂದೆ ತುತ್ತು.
'ನಿಚ್ಚವೂ ಹೊಸತೆಂ'ಬ ಮಾತು ಮರೆಯಲುಬಹುದೆ ?
'ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣವ'ನ ಸಂತತಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಹುದೆ ?

---

* ಶ್ರೀ ಜಿನದತ್ತ ದೇಸಾಯಿ : ೭೫ರ ಅಭಿನಂದನ (೨೦೦೮)

ಬಾನು ತುಂಬಿದ ಚಿಕ್ಕೆ

(ಕವಿಮಿತ್ರ ಸಿ.ಪಿ.ಕೆ.)

ಲೇಖನಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡದದೆ, ಜೀವನ -ಕೊಡುಗೆ ;
ಶತಕದ ಮೇಲೆ ಶತಕ ಬಾರಿಸುತ ಮೈದಾನ -
ದೆಲ್ಲ ಕಡೆ ಪ್ರತಿಭೆ-ಪಾಂಡಿತ್ಯ ತಾನ-ವಿತಾನ.
ಚೆಂಡು ಗಡಿದಾಟಿದಾಗೆಲ್ಲ ಕೊಂಡ ಮೆಚ್ಚುಗೆ
ಸಾಟಿ. ಇಲ್ಲ ದಾಖಲೆ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಹಟ; ಆಟ -
ದಾನಂದದಲಿ ತೃಪ್ತ, ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ ಪರಿ-
ಶ್ರಮದ ಫಲ, ನಿರಂತರವು ಶಿಸ್ತಿನಭಿವ್ಯಕ್ತಿ.
ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಗು ವಿದಗ್ಧ ಮುಗ್ಧತೆಯ ಮಾಟ.
ಪರಂಪರೆಗೆ ಪ್ರಗತಿಯ ಕೊಂಬು; ಪ್ರಾಚೀನಕ್ಕೆ
ಅರ್ವಾಚೀನದಿಂಬು; ಸಮನ್ವಯವು ಕ್ಲೀಷೆ-
ಯಾಗದು ಎಂದಿಗೂ. ಚಿಂತನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆ
ಈಡೇರಿಸುವ ತವಕ : ಬಾನು ತುಂಬಿದ ಚಿಕ್ಕೆ :
ಬದುಕು - ಬರಹದ ಬೆಳಕು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೂಸುವದು
ಮಾಗಿ ಬಾಗಿದ ಕವಿಗೆ ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸುವದು.

■

ಸದಾನಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಕನವರಿಕೆಯಿಲ್ಲ, ತನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾದುದ
    ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು, ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಿಡುವ
    ತವಕ, ವೈಯಕ್ತಿಕ - ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಎಂದೆನುವ
ಭೇದವೆಣಿಸದ ಭಾವ. 'ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಿಚಾರಕ' -
ಔಪಚಾರಿಕವಾಯ್ತು, ಟಂಕಿಸಿರಿ ಹೊಸತೊಂದು
    ತಕ್ಕ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ. ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಂಗೀತ
    ಕಲಾ-ಕ್ರೀಡೆ-ಪರಿಸರವೆಂದು ಉಸಿರಾಡಿಸುತ
ಬಂದು, ಶಕ್ತಿಗುಂದಿದರೂ ಎಲ್ಲರಾಪತ್ಬಂಧು.
ಕಣ್ಣಿಗಂಜನ ಹಚ್ಚಿ, ಪ್ರತಿಭೆಗಳ ಶೋಧಿಸುತ
    ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆಸುವ ಸದಾನಂದ
    ಗುಣಕೆ ಮತ್ಸರವಿರದೆ ಮಾತಾಡುವದೆ ಚಂದ.
ಹಿರಿಕಿರಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಸಡಗರಿಸಿದ್ದು ಚರಿತ.
    ಕಕಾ ಬಳ್ಳಿಯ ಗೆಳೆಯರೆಂದು ಕರೆಯುವದುಂಟು
    ಹೆಮ್ಮೆಯಲ್ಲವೆ ನಮಗೆ ಧಾರವಾಡದ ನಂಟು ?

---

* ಪ್ರೊ. ಸದಾನಂದ ಕನವಳ್ಳಿ : ೭೫ರ ಅಭಿನಂದನ (೨೦೦೯)

ಚ್ಚೆಸ್ಕೆಯವರನ್ನು ನೆನೆದು

ಹಸನ್ಮುಖಿ, ಸಮದರ್ಶಿ, ಕನ್ನಡದಿ ಪರಮಸುಖಿ -
ಎಚ್ಚೆಸ್ಕೆ : ಅರ್ಥ-ವಾಣಿಜ್ಯ-ಕಲಾ ಸಮರ್ಥ
ಸೃಜನ-ಸೃಜನೇತರ ಗಡಿಯ ಭೇದಿಸಿದ ಪಾರ್ಥ
ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರದಿ ಜೀವ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಭಿವ್ಯಕ್ತಿ
ಅಧ್ಯಯನದಾಳಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಾಪನದ ಮೇಳ.
ಅಂಕಣದ ಲೆಂಕನಿಗೆ ಮೂಡ-ಪಡುವಣವೇನು?
ನಡುಮನೆಯೊಳೇ ಬಂದು ಹುಟ್ಟುಕಟ್ಟಿದೆ ಜೇನು !
ಏಕಾಂತದಲ್ಲೆ ಲೋಕಾಂತ ಕಾವ್ಯಾಸ್ವಾದ.
ಬದುಕಿನ ಪಯಣದೇರು ತಗ್ಗಿನಲು ಸಗ್ಗದಿಹ
ಸಾಧನೆಯಲ್ಲೆ ಹಿಗ್ಗು : ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಮೈಲುಗಲ್ಲು.
ಆಗೀಗ ಬಿಸಿಲ್ಮಳೆ: ನಗೆಯ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು
ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಭಾವಲಹರಿಯ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ.
ಮನದುಂಬಿ ನೆನೆದು ಹಚ್ಚಿದ ಹಣತೆ ಈ ಕವಿತೆ
ಅಕ್ಷರಕ್ಷರದಲ್ಲು ಬೆಳಗಿದಿರಿ ಮಾನವ್ಯತೆ

■

'ಎಚ್ಚೆಸ್ಕೆ' ಸಂಸ್ಮರಣೆ (೨೦೦೯)

ಅಶ್ವತ್ಥರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ತಿ

ಬೆಳ್ಳಿಗೂದಲಿನೊಳಗೆ ಹೊಂಗನಸುಗಳ ಗೂಡು-
    ಹಾತೊರೆವ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಭಾವಗೀತೋನ್ಮಾದ,
    ಉಕ್ಕಿ ಮೆರೆಯಿತು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಕನ್ನಡದ
ಝೇಂಕಾರ: ಕನ್ನಡವೇ ಸತ್ಯ ! ಅಗೋ ನೋಡು
ಭಾವದಾಜಾನುಬಾಹು ಮೇಲೆದ್ದು ಕೊರಳೆತ್ತಿ
    ನಿರ್ಮಿಸಿದ ನೆಲ-ಮುಗಿಲ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲ ಸೇತು !
    ನಿಶ್ಶಬ್ದ ಶಬ್ದದಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಮಾತಿನಧಾತು -
'ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸು' : ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಸ್ವಸ್ತಿ
ಪರಂಪರೆ -ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ,
    ಸ್ವರದ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಇಹ-ಪರವು ಜೊತೆಗೂಡಿ
    ನವುರಿಗೂ ಬೆವರಿನ ಕಂಪು, ವಿಲಕ್ಷಣ ಮೋಡಿ -
ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾರಥ್ಯ, ಇದು ಬೇರೆ ತರಹ.
    ಧನ್ಯೋಸ್ಮಿ ಎಂದಿತು ಕವಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ಮಿತೆಗೆ
    ಅನುರಣನಗೊಂಡು ರಿಂಗಣಗುಣಿವ ಚಿನ್ಮಯಿಗೆ.

---

* ಸಿ. ಅಶ್ವತ್ಥ : ೭೦ (೨೦೦೯)

ಕವಿಮಿತ್ರ ಜಿ.ಎಸ್. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ

ತುಂಬು ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟೆ ನಗೆ, ಕೊಂಕಲ್ಲ.
ಬಿಂಕವಿಲ್ಲದ ನೇರ ನಿಷ್ಠುರ ಮಾತು, ಕಷ್ಟ-
ವೆನಬೇಡ, ಎಂತಿದ್ದರೂ ಸ್ನೇಹ ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ.
ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಿತು ಸಕ್ಕರೆಗಿಂತ ಬೆಲ್ಲ.
ಎಲ್ಲ ಎಲ್ಲವನರಿತು ಫಲವೇನು ? ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ
ಸಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ಬದುಕ ಬರಸೆಳೆದು, ಕಥನವೋ
ಸ್ವಗತವೋ ಬಾಳಿನಿಂಗಿತವರಿತ ವಾಸ್ತವವೊ -
ಒಂದೆ ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಹರಿವುದು ಎರಡೂ ದಡಕ್ಕೆ.
ಪ್ರಕೃತಿ-ಪ್ರಪಂಚದಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮೋಡಿ
ಪುರಾಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲಿ ತೆರೆದ ಬೆಳಕಿಂಡಿ: ಬಿಸಿಲ
ಕೋಲಿನಲಿ ಧೂಳಿ ಕಣಕೂ ಹೊಳಪು, ಸಂಚಲನ
ದೂರ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನೆಳಲು - ಬೆಳಕಿನ ಜೋಡಿ.
ಬಂದು ಕೂಡಿವೆ ಲಯವು ಮತ್ತದರ ಪರಿವಾರ
ಒಂದೆ ಛಂದೋಗತಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಸಚರಾಚರ.

ಹಕ್ಕಿ - ಕೊರಳು

ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದಿಡಲಿ ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೊರಳಿಂದ
ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಹಿಗ್ಗಿನ ಬುಗ್ಗೆ, ಪದ-ಪದ್ಯಗಳ
ಜಾಲದಲಿ ? ಇಹ-ಪರದ ನೂರು ಜಂಜಾಟಗಳ
ಮೀರಿ ಹಾಕಿವೆ ಲಗ್ಗೆ. ಶಬ್ದಕೋಶಗಳಿಂದ
ಹೊರಬಿದ್ದು ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ 'ಸಗ್ಗ' . ಬಾನಿ
ಗೇರಿದೆ ಮತ್ತೆ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡಿನ ಜೊತೆಗೆ, ಗಾಳಿ-
ಯಲಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ರೆಕ್ಕೆ ಬೀಸುತ ತೇಲಿ ತೇಲಿ
ನೆಲಕಿಳಿದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲೀಗ ಮೌನಿ.
ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗ್ರಂಥರಾಶಿಯ ನಡುವೆ ನಾವು-ನೀ-
ವೆಲ್ಲ ಚಿಂತಾಮಗ್ನ: ಭಗ್ನ ಮಂದಿರ ಒಳಗೆ
ನಗ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ ಪೂಜೆ ; ಸೂರ್ಯಮೋಡದ ಮರೆಗೆ.
ದೂರದರ್ಶನ, ಒಳಗೆ ನೂರೆಂಟು ವಾಹಿನಿ.
ಪುಟದ ರೆಕ್ಕೆಯ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾರಬಲ್ಲವೆ ಗ್ರಂಥ ?
ಮಾನಸ ಸರೋವರವ ತೊರೆಯಲಾರದು ಹಂಸ.

ಮೋವೆ ಹಿತವೆಂದ 'ರವಿ'

ವಿಮಿತ್ರ ರವಿ ಉಪಾಧ್ಯೆ)

ಇವನೆಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವದು, ಅಂದಿನ 'ಪರಿಧಿ' ದಾಟಿ
ಇಂದಿನ 'ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ'ದಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಬಂದ-
ವನ? ಇಂದಿಗೂ ಬೆಚ್ಚಪ್ಪನಾಗದೆ ಬಂಡಾಯ
ಬೆಚ್ಚಗಿಟ್ಟವನ? ಬದುಕಿಗೆ ಸೋಲಿನಗ್ಗಿಷ್ಟಿ
ಸಾವು ಹಿತವೆಂದವನ? ಕೆಂಪು ಕೋಟೆಯಲಿ ಬಿಳಿ
ಪಾರಿವಾಳದ ಶೋಧ, ಅಷ್ಟಪಟ್ಪದಿ ಮುರಿದು
ಬೇರೆ ದಾರಿಯ ತೆರೆದರೂ ಕಷ್ಟ ಜೀಕುವದು.
ಸಮುದಾಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲಿ ಸುಖಿ, ಅಲ್ಲ ವಾಚಾಳಿ,
ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದೊರೆಗೆ ತಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿದಾಗಲೆ ಬೆಲೆ
ಅನುಭವಕ್ಕೆ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲಿ ಮುಕ್ತ ಧೋರಣೆ-
ಗೊಲಿದ ಶೈಲಿ, ಆಡುನುಡಿ-ಸಲಿಗೆ-ಸಂಭಾಷಣೆ-
ಆಗೀಗ ಆಗಿರಬಹುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ.
ಸೂರ್ಯನ ಕೊಂದು ಜಗದಿ ಬದುಕಿದವರುಂಟೆ ರವಿ ?
ಬೆಳಕಿನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿ ಕವಿ.

ಲೋಹಿಯಾ ಕಂಡ ಚಿಗುರು

ಅಬ್ಬೀಗೇರಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ಪ : ಒಂದು ಹೆಸರೆ ?
    ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಉಸಿರು. ಹದಿಹರಯದಲ್ಲೆ ಜಡ್ಡು -
    ಗಟ್ಟಿದ ಸಂಪ್ರದಾಯಕೆ ವಿದಾಯ. ಹೊಸ ಬದುಕು
ಸಮಾಜವಾದದ ಹುರಿಗೆ ಹೆಣೆದ ಹೋರಾಟವೆ !
ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ ಲೇಖನಿಗೆ ತುಂಬಿ -
    ದರು ಮಸಿ, ಹುಸಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಬರವಣಿಗೆ-ಬಿಸಿಗೆ-
    ಚಳುವಳಿಯ ಬಳುವಳಿ, ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಬೆಸುಗೆ.
ಈ ಶಿಕ್ಷಕನ ಸುತ್ತ ಪುಸ್ತಕದ ರಾಶಿ , ನಂಬಿ.
ಸೂಡಿಯೆ ತನ್ನ ಗರುಡಿ, ಹಳ್ಳಿಯೆ ಕಳ್ಳುಬಳ್ಳಿ:
    ಕಂಬಳಿ ಹಾಸು. ಹೊರಜಗದ ಆಗು ಹೋಗಿಗೂ
    ಸ್ಪಂದನ ಅಲ್ಲೆ, ಸುಗ್ಗಿಗೆ ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ ಹೇಗೂ.
ಅಡುಗೆಮನೆ -ಲೋಹಿಯಾ ಊಟ -ನೆನಪು -ಚಿಗಳಿ-
    ಸಂಘಟನೆಗೆಂದು ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ, ಖಾದಿತೊಟ್ಟು
    ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ ಜನಕೆ ಅವನ ಕನಸಿನ ಗುಟ್ಟು ?

ಜೀವನ - ಕವಿತೆ

೧

ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ ಬಹುಪಾಲು ಕವಿತೆಯೆ ; ಜೀವ
ವಿಜ್ಞಾನದ ನಿಲುವಿನಿಂದಲು ನೋಡಿ : ಅದಕದರ
ಲಯ, ಸ್ಪಂದನ, ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಅವಸಾನ -
ಆಂತರಿಕ ಚಕ್ರಗಳು. ಮುಗ್ಧತೆಯ ಬಾಲ್ಯ, ಹದಿ
ವಯದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ. ಇದ್ದ ಸಮಾಜದ ಜೊತೆಗೆ
ಹೊಂದಿಕೆ ಯತ್ನ. ಪ್ರಾಯದುದ್ವೇಗ, ಉದ್ಧಟತೆ
ಆದರ್ಶ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಮುಂದೆ ಪುರುಷಾವಸ್ಥೆ-
ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದರಿವು-ಹರಿವು ಜೀವದೊಳಗೆ.
ಮಧ್ಯವಯದಲಿ ತುಸುವೆ ಆತಂಕ ಶಮನ. ಕಾಲ
ಪಕ್ವವಾಗುತ ನಡತೆ ಮೃದು, ಸೌಮ್ಯ, ಬರಬರುತ
ಸಹನೆ. ಇದ್ದದ್ದೆ ರಂಧ್ರಾನ್ವೇಷ, ಹಿಂಜರಿತ
ಜೀವನದ ಸಂಜೆಯಲಿ ನಿರ್ನಾಳ ಗ್ರಂಥಿಗಳ
ಚಟುವಟಿಕೆ ಮಂದ, ಇಳಿವಯದ ನೈಜದರ್ಶನ -
ಆಗಲೇ ಲೌಕಿಕನಯದ ಜೀವನ ವಿಧಾನ.

೨

ಆಗೆಮಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ, ಸುರಕ್ಷಿತ ಭಾವ, ಬಿಡುವು,
ಸಂತೃಪ್ತಿ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವ ಸಣ್ಣಗೆ ನಲುಗಿ
ಅನಂತ ನಿದ್ರೆ. ಬದುಕಿನೀ ಲಯಕೆ ತಲೆಬಾಗಿ
ಮೇಲೇಳು, ವೈಭವದ ಸ್ವರಮೇಳದಲಿ ನಾವು
ಗೈಯುವದರ ಸ್ವರಸಂಗತಿ, ಸಂಘರ್ಷಣೆಯ
ಧಾಟಿ, ಕೊನೆಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ, ಈ ಸುತ್ತುಗಳ ಚಲನ -
ವಲನದಿ ನಿತ್ಯಜೀವನಕೆಂಥ ಸಮತೋಲನ !
ವ್ಯಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಲದಕೆ ತನ್ನೊಡಲ ಸಂಗೀತ.
ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನ, ಪುರುಷ, ಮುಪ್ಪು : ಜೀವನವೊಂದು
ಸುಂದರ ಕ್ರಮ. ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದುಂಟೆ ? ದಿನಕ್ಕೆ
ಮುಂಜಾವು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಸಂಜೆಗಳು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ
ಆರು ಋತು, ಎಲ್ಲಿಂದ ಜೀವನಕೆ ಒಳಿತು-ಕೆಡುಕು?
ಜೈವಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ತಳೆದ ಋತುಮಾನಕನುಸರಿಸಿ
ಕೃತಕೃತ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನವೆ ಕವಿತೆಯೆನಿಸಿ.

ಯಶೋದಾ-ಭಟ್ಟ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ

ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಬದಿಗಿರಿಸಿ, ದಿಲ್ಲಿಯಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ
ನಿಮಗೆ ಹೊಸತಲ್ಲ ಧಾರವಾಡ. ಮನೆಯೊಂದ
ಕಟ್ಟಿ, ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಸುಮನಸರನೊಟ್ಟಿಗೆ ತಂದ
ರೀತಿ ಹೊಸತು. 'ಅವನಿ' ರಸಿಕರ ರಂಗ ಭಾವದ
ಮೃದಂಗ, ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಂಗೀತ-ಸಂವಾದಕ್ಕೆ
ಬಿಡುವಿರದ ಹವಣಿಕೆ -ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿಹುದು
ಸಮನ್ವಯದ ಸೌಂದರ್ಯ. ವಿನಾಯಕ ಮಾರ್ಗವಿದು.
ಎಡಬಲದಿ ಹಲವು ಮೂಲದ ಗಿಡಮರದ ತೆಕ್ಕೆ.
ಒಳಗೆ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ ಹೆಣೆದಿಹ ಗೂಡು
ಬಾನಿಗೇರಿವೆ ಹಾಡು, ಕಡಲಾಚೆ ಕೈ ಮಾಡು.
ಈಚೆ ಹೊರಳಿದರೆ ಶ್ರಾವಣಾ ಬಂತು ಓಲಾಡು,
ಆಗೀಗ ಹೊಳೆವ ಕರ್ನಾಟಕತ್ವದಾಲೂರು -
ಇಷ್ಟೆಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ -ಸಜ್ಜನಿಕೆ
ಶುಭವಿರಲಿ ವಾಗರ್ಥವೆನಿಪ ದಾಂಪತ್ಯಕೆ.

■

ಶ್ರೀ ಎನ್.ಪಿ. ಭಟ್ಟ : ೮೦ನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಅಭಿನಂದನ, ೨೦೧೨

ಶಾ.ಮಂ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು

ಅದೆಂಥ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನಿತ್ತರೊ ಕಾಣೆ ಅನಕೃ ; ಈ
ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಓಡಿದ : ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಾಂಡವಿಯ
ದಾಟಿದ ಕನ್ನಡದ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು. ಕೊಂಕಣೆಯ
ಸ್ನೇಹ - ಸೇತುವೆ ಕೆಳಗೆ ಈಜಿದನು ಮೀನಾಗಿ,
ಹಲ್ಲುಕಚ್ಚಿ ಹಗಲಿರುಳು ದುಡಿದು ನಾಲ್ಕು ದಶಕ,
ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಮಾಸ್ತರು ಬರಿಗೈ ಬಂಟ.
ಹಿರಿಯ ಚೇತನಗಳಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದರ್ಪಿಸಿದ
ಗೌರವಾದರ ಕೃತಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ಈತನಕ.
ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿಯುಡುಪಿನಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಖ:
ನೋವುಂಟು, ಆರಿಲ್ಲ ಕೆಲಸದ ಕಾವು. ಬೇವು-
ಮಾವು-ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಹಜವೆನ್ನುವ ತಿಳಿವು-
ಈಗಲೂ ಓಡಾಟ ಕಂಡು ತಣಿಯುವದೆ ಸುಖ,
ಕನ್ನಡದ ಕಾಯಕಕೆ ಗುಪ್ತ ಭಕ್ತಿಯ ನಂಟು
ಈ ಕಾಲದಲ್ಲು ಉಂಟೆ ? ಇವರೆ ನೂರರ ಗಂಟು.

---

* ೭೦ನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಅಭಿನಂದನೆ : (೨೦೧೨)

ಲ್ಲದಚ್ಚಿನ ಬಾಗಿನ

ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿಯುಡುಗೆಯಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಮನಸಿದೆ ಬನ್ನಿ:
    ಕೂಡಿ, ಮಾತಾಡಿ: ನಾಡು-ನುಡಿ-ಗಡಿ-ಉದ್ದಿಮೆ-ಕೃಷಿ
    ಯಾವುದಿದ್ದರೂ ಜನಹಿತಕೆ ಸಲ್ಲುವರೆ ಖುಷಿ.
ಅನುಭವದ ಕಥೆ ಕೇಳಿ: ಅಹುದಾದರಹುದೆನ್ನಿ.
ಹತ್ತು ಬಗೆ ನೆರವಿತ್ತು, ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೇ
    ಸಾಗುವದು ಪಯಣ, ರಾಜಕಾರಣ ಬದಿಗಿರಿಸಿ.
    ಸರಳತೆಗೆ ಕುಂದುಬರದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿ.
ಮೆಲುನಗೆಯೊ ನಂಬುಗೆಯ ಕೊಂಬೆ ಚಿಗುರಿದ ಹಾಗೆ !
ಎಲ್ಲಿ ಸವಿದರು ಸಿಹಿ: ಬೆಲ್ಲದಚ್ಚು ;ಇರುವೆಗೂ
    ಜಾಗವಿದೆ, ಬೇಡಾದರೂದಿ ಬಿಡಿ, ಬಾಧೆಯಿರದು.
    ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಗೆ ಷೋಡಶಕಲೆಗಳಡ್ಡ ಬರವು.
ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧವೇ ಚಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗು.
    ಬಸವ - ಕಾಯಕ ನಿಷ್ಠೆ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಲಿ ನಿಮಗೆ
    ನಡೆದಷ್ಟು ದಾರಿಯಿದೆ ಸರ್ವೋದಯದ ಗುರಿಗೆ.

■

* ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಬೆಲ್ಲದ : ೭೫ರ ಅಭಿನಂದನ (೨೦೧೨)

'ವಿಮೋಚನೆ'ಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ರೇಖೆ

ಮಲಾಬಾದಿನ ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಲಿ ಮೂಡಿದ
ಕನಸು : ಬಿದ್ದವರನೆತ್ತದೆಯೆ ಜೀವಕೆಲ್ಲಿದೆ
ಸೊಗಸು? ಹಾಸಲೇಬೇಕೆ ಸೆರಗು? ಮರುಕವಿಲ್ಲದೆ
ನಲುಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಬದುಕು. ಧರ್ಮದ ಹೆಸರು ತಳೆದ
ಕೆಸರ ತೊಳೆಯಲೆಬೇಕು. 'ಅಕ್ಕ' ಎಂಬಕ್ಕರೆಗೆ
ಬಿಕ್ಕಿ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ, ಕೆಂಪು ದೀಪದ ಅಡಿಗೆ
ನೆಲೆಗೆಟ್ಟ ಬದುಕಿನ ರಂಪ. ಶೋಷಣೆಯ ಸುಳಿಗೆ
ಮಿಂಚಾಗಿ ಹೊಳೆದಿತ್ತು ಹೋರಾಟದೊಂದು ಬಗೆ.
ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳನೆಡವುತ್ತ ದಾಟಿ, ಉಳ್ಳವರ
ಬೇಡಿ, ವಾದ-ಅಪವಾದಗಳ ದೂಡಿ ಯೋಚನೆ -
ಗೈದು ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಬದ್ಧ. ಸಾಧ್ಯ ಸಂಚಲನೆ.
ದೇವದಾಸಿ-ಮಕ್ಕಳಕ್ಷರ, ವಸತಿ-ಉದ್ಯೋಗ
ಎಲ್ಲ ಯೋಗಾಯೋಗ: ಮೂಡಿಹುದು ಬೆಳ್ಳಿ ರೇಖೆ
ಮಾನವತೆ ಚಿಗುರಿ ಹೂವಾದ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆ

---

* ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಪಾಟೀಲ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ 'ದೇವದಾಸಿವಿಮೋಚನಾ ಸಂಘ'ದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ: ೨೦೧೨

ಒಳದಾರಿಗಳ ಹುಡುಕಿ, ಅಡ್ಡದಾರಿಯ ಹಿಡಿದು
ಗುಡ್ಡ ಕಡಿದವರಂತೆ ಆಢ್ಯತೆಯಿಂದ ಮೆರೆವ
ಪಂಡಿತರ, ವಿವಿಧ ಕಳಾ ಮಂಡಿತರ ತಂಡವ
ಹಾಯ್ದು, ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ರಾಜಮಾರ್ಗದಿ ನಡೆದು
ಸದ್ದಿರದೆ ಮೈಲುಗಲ್ಲುಗಳಿರಿಸಿ ಬಂದವರು;
ಯಾರು ಏನೆಂದರೂ ಬೇಸರಿಸದಂತೆ ಮೆಲು-
ನಗೆ ಸೂಸಿ, ಸೋಸಿತೆಗೆದಂತಿರುವ ಶ್ರದ್ಧಾಳು.
ತೋಡಿಕೊಂಡದ್ದುಂಟೆ ನೋವನೆಂದಾದರೂ?
ದೊಡ್ಡಾಟ-ಸಣ್ಣಾಟಗಳ ತಾಳ ಮೇಳದಲಿ
ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನದ ಗಾಳಿ ಸೋಕದೆಯೆ ಸಾಹಿತ್ಯ-
ದೊಳ ನೋಟ -ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಾಟ-ಸಾಂಗತ್ಯ
ಸಾಧ್ಯವೆನಿತಾದ್ಯಂತ ವಿನಯ -ವಿದ್ವತ್ತಿನಲಿ.
ಈ ಅರಿವು ಕಿರಿಯರಲಿ ಮೂಡಿ ಮಾರ್ದನಿಗೊಳಲಿ
ಕನ್ನಡದ ಸಾರಸತ್ವದ ಸುಗ್ಗಿ ಹಿಗ್ಗುತಿರಲಿ.

■

* ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ ಅಭಿನಂದನ : (೨೦೧೨)

ಈ ಮಗುವಿಗೆ

ಈ ಮಗುವಿಗೆ ಈ ನಗುವಿಗೆ
ಚಿಗುರಿದೆರಡು ತಿಂಗಳು ;
ಹೊಗರೇರಿದ ಬಾನ ಮೊಗದಿ
ತೆರೆದವೆರಡು ಕಂಗಳು.

ಹೊಳೆವ ಕಣ್ಣು, ತುಂಬುಗಲ್ಲ
ಅರಳುನಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ,
ಬಗೆಯನೆಲ್ಲ ಸೂರೆಗೊಳುವ
ತಾರೆ ಮೂಡಿತಿಲ್ಲಿಯೆ.

ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಕತ್ತು ಹೊರಳಿ
ಎತ್ತೊ ಏನೊ ನೋಟವು,
ತನಗೆ ತಾನೆ ನಕ್ಕ ಹಾಗೆ
ಅತ್ತ ಹಾಗೆ ಆಟವು.

ಸರಬರ ಕೈಕಾಲು ಬಡಿದು
ಕಡೆದ ಹಾಗೆ ಮಜ್ಜಿಗೆ,
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುತ್ತನಿಡಲು
ಆಸಕೊಳ್ಳದು ಅಜ್ಜಿಗೆ.

ಹಳೆಯ ಜಗವು ಹೊಸತಾಯಿತು
ಹಸುಗೂಸಿನ ಬರವಿಗೆ,
ತುಸುವಾದರು ತಣ್ಣಗಾಯ್ತು
ಮಸೆದಾಡುವ ಬೇಸಿಗೆ.

ಮಗುವಿನಂತೆ ಹಟ ಮಾಡುತ
ತೊನೆಗು ಮೋಡ ಮಿಂಚಿತು,
ಭೂಮಿ ತಾಯ ಮಡಿಲು ತುಂಬಿ
ಮೊಲೆಗೆ ಹಾಲು ಚಿಮ್ಮಿತು.

■

* ಮರಿಮಗಳು ನಿಶಾಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದಾಗ : (೨೦೦೯)

ಮರ್ತ್ಯತೆ

ನಾವು ಜನಿಸಿದಾಗ ಮುಪ್ಪಾದ ಅಜ್ಜ-ಅಜ್ಜಿಯರು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಕಾಲಗತಿಸಿದಂತೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ.
ನಾವೇ ಅಜ್ಜಂದಿರಾದಾಗ ಪುಟ್ಟ ಪುಟಾಣಿಗಳು
ಹುಟ್ಟಿ ನಲಿಯುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸುಖಿಸುತ್ತೇವೆ.
(ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅದೊಂದು ತಕ್ಕ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ)
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗೂ ಇದೆ ಜೀವನದ ಪಾಲು
ಭೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿದವರಾರನೂ ಕಾಣೆ.
ಈ ಜೀವನವನಿಷ್ಟು ಹಗುರಾಗಿ ಭಾವಿಸುವ ಬಲ
ಇದರಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಬಹುದೆ ನಿಮಗೆ ?
ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಯಂ ಗುತ್ತಿಗೆಯ ಬದಲು
ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದ ಅತಿಥಿಗಳು ನಾವು.

ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ಯುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಹೊಲದೊಡೆಯರು
'ಜಮೀನುದಾರ' ಪದದ ಅರ್ಥದೊಳಗಿನ
ಯಾವುದೊ ಒಂದಂಶ ಇದರೊಳಡಗಿದೆ.
ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸ್ವಂತ ಹೊಲವಿಲ್ಲ, ಮನೆಯಿಲ್ಲ.
ಉಳುವವರು ಬೇರೆ, ಹೊಸಬನಿಗೆ ಸುಗ್ಗಿ -
ಹಿಗ್ಗುವಂತಿಲ್ಲ ಅವನೂ, ಹೊಸಬ ಕಾದಿದ್ದಾನೆ ಹಿಂದೆ.

ಸಾವಿನ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯ ಪ್ರಶಂಸೆಗೈವರು ವಿರಳ,
ಸಾವಿಲ್ಲದಿರೆ ವೀರರಿಗೆ, ಜಯಶಾಲಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ?
ಇದ್ದರೂ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಇಷ್ಟು ಕ್ಷಮೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ
ತೋರುತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೊ.
ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತರನು ನಾವು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೇವೆ -
ಅವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.
(ಅಂತೆಯೇ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನ)

ಎಲ್ಲ ಸ್ಮಶಾನ ಯಾತ್ರೆಗಳೂ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟಿವೆ
'ಮನುಕುಲದ ಸಮಾನತೆ' ಎಂಬ ಫಲಕ.
ಇದರಿಂದಲೇ ಮಾನವ ಪ್ರಹಸನದ ಅರಿವು,
ಮಾನವೀಯ ಕಾವ್ಯದ ತಿರುಳು.
ಸಾವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವವ ಈ ಪ್ರಹಸನ ಕಂಡು
ಮನುಷ್ಯ ಕವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.
ನಮ್ಮ ಮರ್ತ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಾಗ,
ಕಾಲದ ಶೂನ್ಯತೆಯ ಸಂವೇದನೆಯೊಡನೆ
ಹೊಮ್ಮುವದು ಕಾವ್ಯ, ತತ್ವ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ.

■

ಭೂಮಿ-ಬದುಕು

ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕ ಬಯಸಿದರೆ
ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಬದುಕಬೇಕು :
ಸ್ವರ್ಗ ಜೀವನದೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬದಿಗೊತ್ತಿ.
ಆತ್ಮಚೈತನ್ಯ ರೆಕ್ಕೆಗೆದರಿ ಮೇಲೆ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೇರಿ
ಭೂಮಿಯನು ಮರೆಯದಿರಲಿ.
ಸಾವಿಗೆ ಪಕ್ಕಾದ ನಾವು ಮರ್ತ್ಯರೆ
ನಮಗೆ ದಕ್ಕಿದ ಬದುಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕಿರಿದು
ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಕಲಿತು ಸುಖಿಪಡಬಹುದು.
ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮೂರು ತಲೆಮಾರು
ಸಾಕಷ್ಟು ದೀರ್ಘಾವಧಿಯೆ:
ಮಾನವನ ವಿವೇಕ-ಅವಿವೇಕವೆರಡನೂ ತೂಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ.
ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಜಾಣ ನಿಡುಗಾಲ ಬಾಳಿದರೆ
ಅವನೆ ಮಾದರಿ ನೀತಿ-ನಿಯತ್ತು, ರಾಜಕೀಯ ಬದಲಾವಣೆಗೂ ಸಾಕ್ಷಿ.
ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಏಳು-ಬೀಳುಗಳ ಕಂಡು
ವೃತ್ತಿಯಲಿ ಮೇಲೆದ್ದು 'ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ' -
ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಹೋಗಿಬಿಡಬಹುದು - ತೆರೆಯು ಬಿದ್ದಾಗ.

ಮರ್ತ್ಯರು ನಾವು ಮಣ್ಣಿನಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮಣ್ಣಿನೊಡ ಬಾಳಿದವರು.
ತತ್ಕಾಲದ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ
ಸುಂದರ ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ಬಂದುದಕೆ
ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಗಿನಿತು ಮರುಗಬೇಕಿಲ್ಲ.
ಕತ್ತಲೆಗವಿಗೆ ಬೆಳಕು ಬರಬಹುದು,
ಕೃತಘ್ನರಾಗುವದು ಬೇಡ.
ಕಪ್ಪುಕಾರಾಗೃಹದ ಬದಲು ಈ ಚೆಲುವಿನಿಳೆಯಲ್ಲಿ
ಶತಮಾನದುದ್ದಕೂ ಬಾಳಿ ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ.
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ
ದೀನವಾದರೂ ಉದಾರ ಭೂಮಿಯನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ.
ಆದರೂ ಭೂಮಾತೆ ಜೊತೆಗಿರೆ ಭಾವ ಬಂಧುರತೆ
ನಿಜದ ಪ್ರೀತಿಯನುಭೂತಿ ಪಡೆದಿರಬೇಕು.
ನಮ್ಮ ದೇಹ- ಆತ್ಮದ ಹಂಗಾಮಿ ನೆಲೆಯ ಬಗೆಗೆ
ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿ ಬೇಕಲ್ಲವೆ ?
ಈ ವಿಶಾಲ ಐಹಿಕ ಬದುಕನಿಡಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ
ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಂದು ಬಗೆ ಪಾಶವ ಸಂದೇಹವಾದ,
ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಾಣಿ ಸಹಜ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಬೇಕು.

ಏನೇ ಇರಲಿ, ಭೂಮಿ ಸತ್ಯ, ಸ್ವರ್ಗ ಮಿಥ್ಯ
ವಾಸ್ತವದ ಭೂಮಿ, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸ್ವರ್ಗದ ನಡುವೆ
ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿಹನಲ್ಲ
ಎಂಥಾ ಸುದೈವಿ !

ಅನ್ ಯುಟಾಂಗನ ಜೊತೆಗೆ

೧

ನಮಗೊಂದು ದೇಹವಿರುವುದನೊಪ್ಪ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ
ಅಪೂರ್ಣತೆ, ಮೂಲಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಮನಸಿನಾವೇಗ-
ಗಳು ಮಾನವ ಸಹಜ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕರಿಗೆ
ದೇವದೂತರ ತರಹ ಕಂಡಿರಬಹುದೆ ನಾವು ?

ನಮ್ಮಂತೆ ದೇಹ-ಆಕಾರಗಳ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿ-
ಜೋಡಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ-ಇಲ್ಲವಾದರೆ
ಬೇಡ. ನನಗನಿಸುತ್ತಿದೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ದೇಹ
ಅವರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜಕ. ನಾನೆ ಅವರಾಗಿದ್ದರೆ
ನನಗಿರಬೇಕು ಶಾಲಾಬಾಲಕಿಯರಂಥ ಮೈ -
ಬಣ್ಣ. ಆದರೆ ಚರ್ಮವೆಲ್ಲಿದೆ? ಕಿತ್ತಿಳೆರಸವ
ಕುಡಿಯಲಾಸೆ: ದಾಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಸಿವು-ಹಂಬಲ-
ವಿರದೆ ರುಚಿಸುವದೆ ಪಕ್ವಾನ್ನ ? ದೇಹವೆ ಮುಖ್ಯ,
ವರ್ಣದ್ರವ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬರೆಯುವದೆಂತು ಚಿತ್ರ ?
ಧ್ವನಿಗಳನುಗ್ರಹಿಸದೆ ಹಾಡಬಹುದೆ ಸುಸೂತ್ರ ?

೨

ಮೂಗಿರದೆ ಸೊಗಸುವದೆ ಬೆಳಗಿನ ಗಂಧ-ಗಾಳಿ ?
ಒಂದೋ : ದೇಹಗಳ ಹೊಂದಿ ದೈಹಿಕ ಬಯಕೆಗಳ
ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿ; ಇಲ್ಲ , ತನ್ನಷ್ಟಕಿರಲಿ ಚೇತನ.
ಅದಕಿಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯಗೊಡವೆ. ಆ ಪದದಲ್ಲಿಯೆ
ಕೊರತೆ ಧ್ವನಿಸುವದು. ದೆವ್ವ ಅಥವಾ ದೇವತೆಗೆ
ದೇಹವಿರದಿಹುದೆಂಥ ಘೋರಶಿಕ್ಷೆ ! ತಣ್ಣಗೆ
ಹರಿವ ನೀರೊಳಾಡಿಸಲು ಕಾಲಿಲ್ಲ. ರುಚಿ ನೋಡೆ
ನಾಲಗೆಯಿಲ್ಲ ಬಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿ ನುರಿಸೆ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲ.
ಪ್ರೀತಿ ಬರುವಂತಿರುವ ಮುಖಮುಟ್ಟಿ ಮುದಗೊಳಲು
ಭಾವರಾಗಗಳಿಲ್ಲ. ಮಲಗಿರುವ ಮಗುವ ಮುಟ್ಟೆ
ಬೆರಳಿಲ್ಲ, ಬಿಗಿದಪ್ಪೆ ತೋಳು, ಬೆಚ್ಚನೆದೆಯಿಲ್ಲ.
ಕೆನ್ನೆ ಕೆನ್ನೆಗೆ ತಾಗಿ ಮುದ್ದಿಡಲು ಮುಖವಿಲ್ಲ.
ಅವರ ಮಂಜುಳದನಿಯನಾಲಿಸಲು ಕಿವಿಯಿಲ್ಲ-
ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನ, ಎಂಥ ಹತಾಸೆ !

೩

ದೇಹ ಧರಿಸದ ದೇವದೂತರ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ
ಹೊರಡುವದೆ ಶೂನ್ಯ-ಶಾಂತಿ-ಸ್ತಬ್ಧತೆಯ ಕಡೆಗೆ
ಎಲ್ಲಿ ಜೀವನವಿದೆಯೊ ಅಲ್ಲಿ ಭಾವನೆ, ಚಲನೆ
ತಿರುಗುತಿರೆ ವಿಶ್ವ ಇಂದ್ರಿಯ ಚೈತನ್ಯದೊಡನೆ.

■

ಹಾಯೆನಿಸುವ ಕ್ಷಣಗಳು

ಖಾಲಿ ಕೋಣೆ :
ಒಬ್ಬಂಟಿ ಕುಳಿತಾಗ ಹಾಸಿಗೆ -
ಯಲ್ಲಿ ಇಲಿಯ ಓಡಾಟ; ಜಿಗುಪ್ಸೆ.
ಕುಟುಕುಟು ಸದ್ದು. ಕಡಿಯುತಿರಬಹುದೇನನೊ-
ಅದು ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕವೆ ಆಗಿರಬಹುದೆ ?
ಏನು ಮಾಡಲೂ ತಿಳಿಯದೆ ಕುಳಿತಾಗ
ಕಾಣಿಸಿತು ಅಲ್ಲಿ ಮೂಲೆಯಲಿ ಮೆತ್ತಗೆ
ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಬೆಕ್ಕಿನ ಬಾಲ :
ಸದ್ದು ಬಂದೆಡೆ ಗಮನವಿರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.
ನಾನು ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸ್ತಬ್ಧ.
ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಇಲಿಯೆಡೆಗೆ ಸರ್‍ರನೆ ಓಡಿ
ಮರೆಯಾಯ್ತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಾಯೆನಿಸಿತು.

***

ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.
ಎಲ್ಲಿಂದಲೊ ಕೈಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಬಂತು,
ಕಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ
ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಕಲ್ಲು, ಉಸುಕು, ಸಿಮೆಂಟು -
ನೂರೆಂಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯ್ತು.
ಹಣ ಹೊಂದಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಮೂಲಗಳ ತಡಕಾಡಿದೆ-
ಎಲ್ಲವೂ ಮನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ.

ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ
ಮನೆಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಯಿತು.
ಗೋಡೆಗೆ ಸುಣ್ಣಬಣ್ಣ - ಅದೂ ಆಯ್ತು.
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳ ತೂಗಿಸಿದೆ.
ಕೆಲಸದವರೆಲ್ಲ ಕೈತೊಳೆದು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು.
ಬಂದ ಗೆಳೆಯರು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು
ಹಸನ್ಮುಖರಾಗಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.
ಎಂಥ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಕ್ಷಣ !

***

ಮಳೆ ಹಿಡಿದದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ತಿಂಗಳಾಯ್ತು.
ಬೆಳಗಾದರೂ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲೆ ಹೊರಳಾಟ.
ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹಕ್ಕಿ ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟಿ 'ಹಗಲು ಸ್ವಚ್ಛ-
ವಾಯಿತು ಏಳಿ' ಎಂದವು. ಕಿಟಕಿ ತೆರೆದೆ.
ಆಹ, ಸೂರ್ಯನೆಷ್ಟು ಸುಂದರ!
ಇದೇ ಮೊದಲು ಕಂಡಂತೆ

***

ವೈಶಾಖದ ಉರಿ ಬಿಸಿಲು
ಉಫ್ ಎಂದರೂ ಗಾಳಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲ, ಮೋಡದ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ.
ಅಂಗಳ, ಹಿತ್ತಿಲು ಕಾದು ಕಂಗಾಲು.
ಒಂದೇ ಒಂದು ಹಕ್ಕಿಗೂ ಹಾರುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬೆವರು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ತಾಟು
ಎದುರಿಗಿದ್ದರೂ ಮನಸಿಲ್ಲ. ಕರಂಟೂ ಇಲ್ಲ.
ಚಾಪೆ ಹಾಸಿದರೆ ನೊಣಗಳ ಹಿಂಡು ಹಾಜರು
ಆಗ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕೇಳಿಸಿತು ಗುಡುಗು
ನೋಡನೋಡುತ್ತ ಆಕಾಶದ ತುಂಬ ಕಾರ್ಮೋಡ,
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಸೈನ್ಯದ ಹಾಗೆ.
ಸುರಿಯತೊಡಗಿತು ಮಳೆ
ಮನೆಯ ಸೂರಿಂದ ಧಬಧಬೆ
ನೊಣಗಳು ಫರಾರಿ
ಹಸಿವಾಯ್ತು, ಆರಿದ್ದರೂ ಊಟಕ್ಕೆಂಥ ರುಚಿ !

***

ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೊಂಡ ಸುಂದರ ಪಿಂಗಾಣಿ
ಕೈ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಮುಕ್ಕಾಯಿತು.
ತಿರುಗಿಸಿ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದಷ್ಟೂ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಳಹಳಿ.
ಆಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ : 'ಇನ್ನೆಂದೂ ಇದು
ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊ' -
ಈಗ ಮನಸ್ಸು ನಿರಾಳ.

***

ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಪುಸ್ತಕ ತೆರೆದು
ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಕವಿತೆಯ ಸಾಲು ಹಿಡಿದು ಸರಾಗವಾಗಿ
ಜುಳು ಜುಳು ಹರಿವ ಝುರಿಯಂತೆ ಕಿವಿಗೆ
ಅದೆಷ್ಟು ಆಪ್ಯಾಯಮಾನ !

***

ಬಿರು ಬೇಸಗೆಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ : ಹಸಿರು ಪಟ್ಟೆಗಳ
ಕಲ್ಲಂಗಡಿ ಹಣ್ಣು ಎದುರು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ.
ಹೆಚ್ಚಿ ಒಂದೊಂದೆ ಹೋಳು ಸವಿದಾಗ
ಕೆಂಪಿಗೂ ಎಂಥ ತನಿಗಂಪು !

***

ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗದ
ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯನ ಕೈಬರೆಹದ ಪತ್ರ
ಹಳೆಯ ಟ್ರಂಕಿನ ತಳದಲ್ಲಿ !
ಇದಲ್ಲವೆ ಅಮೌಲ್ಯ ನಿಧಿ ?

■

ನಶ್ವರ

ನೀರಾ
ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ
ಬಹುದೂರದಲಿ ನೀನಿರುವಂತೆ
ಕೆಲವು ಸಲ ಭಾಸವಾಗುವದು.
ಶರತ್ಕಾಲದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ನೀನು ಏಕಾಂಗಿ ನಡೆದಾಡುವಾಗ
ನಿನ್ನ ಕೋಮಲ ಪಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ
ತರಗೆಲೆಗಳ ಮರ್ಮರ
ಇಡೀ ವಾತಾವರಣವನ್ನೆ ಆವರಿಸುವದು,
ಎತ್ತಿನ ಹೆಗಲಿನಂಥ ಇಳಿಜಾರು ಪರ್ವತಗಳು
ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಿವೆ ಕ್ಷಿತಿಜದುದ್ದಕೂ.
ಸಂಜೆಯ ಸೂರ್ಯ
ತನ್ನ ವಿಜಯದ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯೊಡನೆ
ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಳುಗುತ್ತಾನೆ.
ಇವೆಲ್ಲವೂ ನೀರಾ, ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನಕ್ಕಿಂತ
ಹಿಂದೆ, ದೂರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಸಲ ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಾಗ
ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ.
ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಹುಟ್ಟಿದಂತಾಗಿ
ಕೆಳಗೆ ಭೂಮಿಯ ಕಡೆಗೆ, ಸುತ್ತು ಜಗತ್ತಿನೆಡೆಗೆ
ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಿಸುತ್ತೇನೆ.
ಅಂಥ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ -
ಸಾಯುವದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಎಲ್ಲದರೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವ
ಬಯಕೆ ಬಲವತ್ತರವಾಗುತ್ತದೆ.
ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾವುಟವನ್ನು
ನಿನ್ನ ಬದಾಮು ಬಣ್ಣದ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ
ಇಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿನ್ನ ಗದ್ದದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ
ನಿಗೂಢ ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣ
ಎಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದೆಂದು
ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಕ್ಷಣ
ಎಲೆಗಳುದುರಿದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ನಿಗೂಢ ಮುಗುಳ್ನಗೆ
ನನಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ನೀರಾ, ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೆ
ಸಂಜೆಯಾಗಸದಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಬಿಳಿ ಪಾರಿವಾಳಗಳು
ಅವೂ ಕೂಡ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಮಬ್ಬಾಗಿವೆ,
ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳ ಬೆಳಕಿನಂತೆ!
ಜೀವಿತದಾಚೆಗೂ ಚಾಚಿಕೊಳ್ಳುವದು
ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಥೆ ಮಾತ್ರವೇ.

ಮೂಲ ಬಂಗಾಲಿ : ಸುನೀಲ ಗಂಗೋಪಾಧ್ಯಾ
ಇಂಗ್ಲೀಷ ಅನುವಾದ : ಶೈಲಾ ಸೇನಗುಪ

ನೆನಪುಗಳ ನಗರ

ಗಡಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಜನ ಮಾತಾಡುವದು ಗದ್ಯ
ಕೊಳಚೆ ಕೊಂಪೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ
ಅವರು ಆಡುವದು ಗದ್ಯ,
ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ನಗರ ಮಾತಾಡುವದು ಗದ್ಯ,
ಒಣಗಿಹೋದ ಹೊಲ, ಕೆದರಿದ ತಲೆಗೂದಲಿನ
ಮನುಷ್ಯ ಮಾತಾಡುವದು ಗದ್ಯ
ಚಾಕು-ಕತ್ತರಿಗಳ ಇಡೀ ನಾಗರಿಕತೆ
ಮಾತಾಡುವದು ಗದ್ಯ
ಅಂದ ಮೇಲೆ ಕವಿತೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ?

ಮೂಲ ಬಂಗಾಲಿ : ಸುನೀಲ ಗಂಗೋಪಾಧ್ಯಾಯ
ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅನುವಾದ : ಕಲ್ಯಾಣರಾಯ್ ಮತ್ತು
ಬಾ ನ್ನಿ ಮ್ಯಾಕ್ ಡೌಗಾಲ್

ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ

(ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ)

ಮಾನವನ ಮನದಲಡಗಿಹುದು ವಿವಿಧ ಬಗೆ ಜ್ಞಾನ
ಮುಚ್ಚಿದ ಮುಸುಕ ತೆರೆಯಬಲ್ಲವನೆ ಜಾಣ,
ಇನ್ನಷ್ಟು ತೆರೆಯಬಲ್ಲರೆ ತಾನಾಗುವನು ಜ್ಞಾನಿ
ಸಂಪೂರ್ಣ ತೆರೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗ ಸರ್ವಜ್ಞ-
ನಾವೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಋಣಿ.

***

ಪ್ರಪಂಚದಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತಃ ಮಾತೃ ಸ್ಥಾನ
ನಿಸ್ವಾರ್ಥದಭಿವ್ಯಕ್ತಿ -
ನೋಡಿ ಕಲಿಯಲು ಅದುವೆ ತಕ್ಕ ತಾಣ.
ಭಗವತ್ಪ್ರೇಮವೊಂದೇ ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕು ಮಿಗಿಲು
ಅದು ನಿತ್ಯ ಹಗಲು.

***

ಸತ್ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಬರುವ ಸತ್ಫಲಗಳನು
ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಜಗದೊಳಿಲ್ಲ;
ಪಾಪ ಕಾರ್ಯದ ಫಲವನನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು
ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ

***

ಆತ್ಮಸಂಯಮಿಯನಾವ ವಸ್ತುವೂ
ಬದಲಿಸದು ;
ಅವಗಿಲ್ಲ ದಾಸ್ಯ, ಮನಸೂ ಮುಕ್ತ,
ಬಾಳೂ ಹಸನು.

***

ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮ ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗದು.
ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ,
ಬರಿಯ ನಂಬಿಕೆ, ಮಾತು, ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲ-
ಅವೆಲ್ಲ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ
ಬೋಧಿಸಿದಂತೆ ಇರುವುದು, ಅದರಂತೆ
ಆಗುವದು ಇದುವೆ ಧರ್ಮ;
ಕೇವಲ ಶ್ರವಣವಲ್ಲ, ಸಮ್ಮತಿಯಲ್ಲ
ಜೀವ ತಾನಾವುದನು ನಂಬುವದೊ ಅದರಂತೆ
ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುವದು.

***

ಕತ್ತಲೆಯೆಂದರೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆಳಕು
ಕೆಟ್ಟದು ಎಂದರೆ ಕಡಿಮೆ ಒಳ್ಳೆಯದು
ಮಲಿನತೆ ಎಂದರೆ ಕಡಿಮೆ ಪಾವನತೆ

***

ಸತ್ಯವೆಂದರೆ ನಿತ್ಯವಾದುದು
ಅದು ಯಾರ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ.
ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಯಾವುದೇ ಜನಾಂಗ
ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು.
ಸರ್ವಜೀವಿಗಳ ನೈಜ ಸ್ವಭಾವವೇ ಸತ್ಯ
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರು ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಲ್ಲರು ?
ಅದು ಅನುಷ್ಠಾನದಲಿ ಬರಲಿ,
ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತಿರಲಿ,
ಉತ್ತಮ ಸತ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭ.
ಸಮಾಜದ ಅಂಗಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರವಹಿಸಲಿ
ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರಲಿ,
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯವೇ ಪೂಜ್ಯ ವಸ್ತು.
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅದರುಪಾಸಕರಾಗುವ
ಪುಣ್ಯಯುಗ ಉದಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡೋಣ.

***

ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದವನ ಸೋಲಿಸಬಹುದು
ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಬಲ ವಾದ ;
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನಿಂದ ಮಾತ್ರ
ಎಲ್ಲ ವಾದಗಳು ದೂರ.

***

ಮರಣವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವರೆ
ಜನನವೂ ನಿಷೇಧ;
ಮರಣವಿಲ್ಲದ ಜನನ, ದುಃಖವಿಲ್ಲದ ಸುಖ ಅರ್ಥಹೀನ,
ಯಾವುದನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಡೆಯಲಾರೆವು ನಾವು
ಒಂದೇ ವಸ್ತು : ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ, ಅದಕದರ ಠಾವು.

***

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ, ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಅಮೇರಿಕದ ವಿಜ್ಞಾನಿ,
ಬುದ್ಧ ಜೀವನ ಚರಿತೆ ಓದುವಾಸಕ್ತಿ.
ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮರಣದ ರೀತಿ ಮಾತ್ರ
ಇವನು ಮೆಚ್ಚಲಿಲ್ಲ ; ಏಕೆನೆ -
ಜನರವನ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಿಲ್ಲ !
ಮನುಷ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಾಗಬೇಕಾದರೆ
ಅವನ ಕೊಲೆಯಾಗಬೇಕೇ ?
ಇಂಥ ಅಂಧಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಜೋಕೆ.

***

ನೀರು ಪಾತ್ರೆಯಲಿ ಕುದಿವಾಗ ಮೊದಲೊಂದು ಗುಳ್ಳೆ
ಮೇಲೇಳುವದು, ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು, ಮಗುದೊಂದು,
ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕುದಿಯಲಾರಂಭ.
ಈ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಗುಳ್ಳೆ
ದೇಶ ಕೋಶಗಳೆಲ್ಲ ಹಲವಾರು ಗುಳ್ಳೆ
ಕ್ರಮೇಣ ದೇಶಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗುವವು ಭೇದವಿರದೆ
ಏಕತ್ವ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಕಾಲ ಬಂದೆ ಬರುವದು -
ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಹಾರೈಕೆ.

***

ನಾನು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿರುವೆ
ಅನಂತ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲನು ತೆರೆದಿರುವೆ.
ಹಿಂದೆ ಆಗಿರುವುದನೆಲ್ಲ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆ.
ಹೃದಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಿಟಕಿ ತೆರೆದಿರುವೆ.
ಹಿಂದಿನ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆಲ್ಲ ವಂದನೆ
ಈಗಿನವರಿಗೂ ಮುಂದಿನವರಿಗೂ ಕೂಡ.

***

ಮನುಷ್ಯ ಉತ್ತಮನಾದರೆ
ಒಳ್ಳೆಯವರು ಕೆಟ್ಟವರು ಎಂಬ ಭೇದ ಕಾಣಿಸದು.
ಮಡಕೆಯನೊಂದು ಸಲ ಸುಟ್ಟ ಮೇಲೆ
ಅದರ ಆಕಾರ ಪುನಃ ಬದಲಾಗದು.
ಒಮ್ಮೆ ದೈವೀ ಸ್ಪರ್ಶ ಪಡೆದು
ಜ್ಞಾನದ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಬೆಂದಾಗ ಜೀವಿ ಪುನಃ ಬದಲಾಗನು.

***

ಮಾನವ ಜೀವನಕ್ಕಿರುವ ಗುರಿಗಳೆರಡು :
ನಿಜವಾದ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಆನಂದ.
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರೆ ಎರಡೂ ಅಸಾಧ್ಯ.
ಇವೇ ಎಲ್ಲ ಜೀವನದ ಒರೆಗಲ್ಲು.
ನಿತ್ಯವೂ ಏಕತೆಯ ಅನುಭವಿಸುತಿರಬೇಕು.
ಎಲ್ಲ ಪಾಪಿಗಳಿಗೂ ತಾವು ಅಳಬೇಕು.
ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಗೈಯುತಿರುವವರೂ ತಾವೇ.
ಆತ್ಮ ತ್ಯಾಗವೆ ಸನಾತನ ನಿಯಮ, ಆತ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲ.

ಬೆನ್ನುಡಿ

ತಮ್ಮ ಬದುಕು-ಬರಹಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಘನತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಣವಿಯವರು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕೆಲವು ಗುಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತ ಸಮಕಾಲೀನ ಭ್ರಷ್ಟ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಬಗೆಗಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರುವಂಥವರು.

ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ಅನೇಕ ಪರಿವರ್ತನಶೀಲ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹಾದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೂ ಗಂಟುಬೀಳದೆ ಜೀವನಾನುಭವವನ್ನೇ ಮೂಲ ದ್ರವ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಜತನವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆಕ್ರಮಣಗಳ ನಡುವೆಯೂ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ನಂದಲು ಬಿಡದೆ, ವಿಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಸರದಲ್ಲೂ ಸಮಚಿತ್ತದ ಹದವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅನುಭವ ವಲಯಗಳಿಗೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದು ಕಣವಿಯವರ ಪ್ರತಿಭೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ.

ಕಣವಿಯವರು ಅದ್ಭುತ ಕುಶಲಕರ್ಮಿ. ಅವರ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಕಲೆಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡ ವಿಮರ್ಶೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. 'ಸಾನೆಟ್' ಬಳಕೆಯಲ್ಲಂತೂ ಕಣವಿಯವರದು ಅನನ್ಯ ಸಾಧನೆ.

- ನರಹಳ್ಳಿ ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ

ತಮ್ಮ ಬದುಕು-ಬರಹಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಘನತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಣವಿಯವರು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕೆಲವು ಗುಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತ ಸಮಕಾಲೀನ ಭ್ರಷ್ಟ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಬಗೆಗಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರುವಂಥವರು.

ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ಅನೇಕ ಪರಿವರ್ತನಶೀಲ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹಾದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೂ ಗಂಟುಬೀಳದೆ ಜೀವಾನಾನುಭವವನ್ನೇ ಮೂಲ ದ್ರವ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಜತನವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆಕ್ರಮಣಗಳ ನಡುವೆಯೂ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ನಂದಲು ಬಿಡದೆ, ವಿಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಸರದಲ್ಲೂ ಸಮಚಿತ್ತದ ಹದವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅನುಭವ ವಲಯಗಳಿಗೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದು ಕಣವಿಯವರ ಪ್ರತಿಭೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ.

ಕಣವಿಯವರು ಅದ್ಭುತ ಕುಶಲಕರ್ಮಿ. ಅವರ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಕಲೆಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡ ವಿಮರ್ಶೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. 'ಸಾನೆಟ್' ಬಳಕೆಯಲ್ಲಂತೂ ಕಣವಿಯವರದು ಅನನ್ಯ ಸಾಧನೆ.

- ನರಹಳ್ಳಿಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ

ಸಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್®

3ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು – 560 009
ದೂರವಾಣಿ : 40114455

Shop online : www.sapnaonline.com

ISBN : 978-81-280-2002-5

ಬೆಲೆ : ₹ 30/-